

ten (ToldSkat) af de mængder energi, der faktureres til kunden, men fakturerer afgiften videre til kunden. Kunden betaler en pris, der inkluderer afgiften. Momsregistrerede virksomheder kan herefter få godtgjort energiafgifter og kuldi-oxidafgift i et vist omfang hos ToldSkat, når kunden har modtaget en faktura.

Hvis der derfor ikke er mellemhandlere mellem den registrerede virksomhed, der udfakturerer afgiften og kunden, vil staten ikke tabe ved forudfakturering, fordi der er samtidighed mellem afgiftbetaling og godtgørelse. Kan kunden ikke trække afgiften fra, vinder staten ved forudfakturering, da afgifterne kommer i statskassen forud for forbruget. Kan kunden trække afgifterne fra, går det lige op, fordi leverandøren indbetaler for tidligt og kunden trækker afgifterne fra for tidligt.

Problemet med forudfakturering opstår, når der er en mellemhandler mellem den virksomhed, der indbetaler afgiften og den virksomhed, der skal have afgiften retur. Der er ofte sådanne »mellemhandlere« for kraftvarme, idet det er kraftvarmeværket, der indbetaler afgiften til staten i takt med, at brændslet bruges til varmeproduktion, mens det typisk er fjernvarmeselskabet (det selskab der ejer varmeledningsnettet), der sender regningen til kunden.

Problemet kan også opstå for el og gas, idet indbetaleren af afgiften (netselskabet) kan sende regningen via det selskab, der fysisk producerer energien.

Mellemhandlerne har nemlig mulighed for at udsende fakturaer, herunder a conto fakturaer, på baggrund af den forventede afgift på leverancen. Denne fleksibilitet er det vigtigt at kunne fastholde.

Mellemhandlerne kan i visse tilfælde bevidst eller ubevidst således komme til at forudfakturerer, før den egentlige afgiftsbetaler har afregnet afgiften med staten.

Hvis kunden trækker afgiften fra på baggrund af fakturaen, kan det ske, at afgiften godtgøres til kunden, før afgiften er indbetalt af energileverandøren til staten.

Dette kan beskrives ved følgende eksempel:

En virksomhed får leveret fjernvarme fra et kraftvarmeværk via en mellemhandler. Virksomheden modtager i januar en faktura fra mellemhandleren for varme produceret og leveret i marts. I februar får virksomheden tilbagebetalt afgifter fra ToldSkat på baggrund af fakturaen. Afgiften indbetales til staten af kraftvarmeværket i april.

De nuværende regler fastsætter godt nok, at det er en betingelse for godtgørelsen, at energien er modtaget og forbrugt, samt at den er tilfaktureret virksomheden, men for de virksomheder, der f.eks. alene måler forbruget en gang hvert år, har man af praktiske hensyn tilladt, at godtgørelsen alene afhæng af, at der er modtaget faktura.

I langt de fleste tilfælde har dette ikke nogen negativ virkning for statsfinanserne. I nogle tilfælde godtgøres der måske lidt for hurtigt, mens der i andre tilfælde godtgøres lidt for langsomt, og i de fleste tilfælde er der tale om beskedne forskydninger for beskedne beløb.

Der har dog været tilfælde af mellemhandlere, der mere systematisk har forudfaktureret, hvorved staten har mistet likviditet. I visse tilfælde har det været bevidst for at opnå en likviditetsgevinst på statens regning, mens det i andre tilfælde har været begrundet i et ønske om at reducere kreditrisikoen.

Som nævnt kan myndighederne med de nuværende regler forlange, at godtgørelsen først finder sted, både når faktura er modtaget og varen er fysisk modtaget. Dette sker som nævnt ikke generelt, da det vil få et ellers smidigt a conto afregningssystem til at bryde sammen, herunder medføre at alle, herunder mindre forbrugere, foretager månedsaflysning og fører et dobbelt regnskab for energikøb (både noter og fakturadato og fysisk forbrugsdato). Da der er en lang praksis for at godkende godtgørelserne alene på baggrund af fakturaen, har myndighederne været tilbageholdende med at forlange, at varen fysisk er modtaget eller forbrugt for, at godtgørelsen kan ske.

I en kommende lovændring vil det blive præciseret, at storforbrugere af energi skal have modtaget varen fysisk for at få tilbagebetalt energiafgifter, men samtidig vil det blive klart legaliseret, at mindre forbrugere kan få godtgørelse alene på baggrund af fakturaen. Dermed sikres det samtidigt, at visse virksomheder med et stort energiforbrug ikke øger likviditeten på statens bekostning ved bevidst spekulation i reglerne, og at anvendelsen af praktiske omkostningsbesparende a conto ordninger for mindre forbrugere ikke gøres umulig, herunder forudsætter månedlige målinger.

Mindre energiforbrugere modtager som hovedregel energi fra en registreret virksomhed, hvorved der ikke er noget samtidighedsproblem mellem afgiftens indbetaling og godtgørelse. Desuden har mindre energiforbrugere pga. af